

Gidiyorum Menzilden

— Harun Yıldırım · 23 Aralık 2015

GİDİYORUM MENZİLDEN

Doydum desem doymadım yalan olur vallahi,
Emmareyi söküp de gidiyorum menzilden.
Sarığına bağlamış aşkı gördüm billahi,
Göz yaşımı döküp de gidiyorum menzilden.

El açar soflerim zikirle dua eder,
Herkes kurbanım diyor, ne gam var ne de keder,
Şükür sana ey beni bura getiren kader,
Ben boynumu yıkıp da gidiyorum menzilden.

Edep ile diz çöküp Hak kapısını çalıp,
Kapatıp gözlerimi ahiretime dalıp,
Menzilde mubaregin bir duasını alıp,
Tövbe zikir çekip de gidiyorum menzilden.

Evlek evlek bulutlar göklere dağılınca,
Beraketli yağmurlar toprağa sağılınca,
Dua ile nefsimin boğazı boğulunca,
Duasıyla çıkıp da gidiyorum menzilden.

Bakın Ay ışığında yürüyen ceylanlar var,
Hak'tan gelen şerbeti içtim ben sevgili yar,
Bu nasıl bir dağ Yarab! Ne rüzgâr var nede kar,
Son bir defa bakıp da gidiyorum menzilden.

Bu gözlerin aslını görmeyen aşık mıdır?
Canını cananına vermeyen aşık mıdır?
Cananındaki aşka ermeyen aşık mıdır?
Bu Dünya'yı yakıp da gidiyorum menzilden.

////////// //

Dedim ki; "hocam bir murşidi kamil isterim",

"İnşallah evladım inşaallah" dedi.
Dedim ki; "hocam Yunus olur menzili beklerim",
"Maşallah evladım maşallah" dedi.

Mürşitsiz şair Güneş görmeyen ham meyva gibidir.

HARUN YILDIRIM